

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací senát v zložení z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti Mgr. F. [REDACTED] B. [REDACTED] sudcovi Okresného súdu v P. [REDACTED] na verejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2004 o odvolaní [REDACTED] Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvostupňového disciplinárneho senátu z 9.3.2004 sp. zn. 7 Ds 4/03 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny senát napadnutým rozhodnutím zo dňa 9.3.2004 písomné napomenutie ministra spravodlivosti SR zo dňa 6.8.2003 číslo 7096/2003-10 uložené Mgr. F. [REDACTED] B. [REDACTED] sudcovi Okresného súdu v P. [REDACTED] určil za neplatné.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci bolo zistené, že sudca Mgr. F. [REDACTED] B. [REDACTED] nekonal v pridelenej veci sp. zn. 11 C 176/01 v čase od pridelenia dňa 6.8.2001 do 27.8.2002, pričom sudca mal vedomosť o tom, že vo veci neurobil žiaden úkon smerujúci ku konaniu a meritórnemu rozhodnutiu, avšak podľa prvostupňového disciplinárneho senátu nebolo možné preukázať, že by u sudcu bola naplnená vôľová zložka zavinenia, teda chcenie, uzrozumenie, či spoliehanie sa bez primeraných dôvodov, že k prietahu vo vybavovanej veci nedôjde. Naopak zistil skutočnosti, ktoré vôľovú zložku zavinenia vylučujú.

Odvolávajúc sa na množstvo skončených vecí, ktoré boli sudcovi pridelené na konanie a rozhodnutie v rokoch 2000 až 2002, rôznorodosť agend ako aj na neúspešnú snahu sudcu riešiť nepriaznivý stav v senáte spôsobom uvedeným v § 34 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. Zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien (ďalej „Zákon o sudcoch“) dospel prvostupňový disciplinárny senát k záveru, že dotknutý sudca nemohol v každej jednotlivjej veci, a teda ani vo veci 11 C 176/01 konať bez prietahov.

Mal preto za to, že nesplnenie povinnosti konať bez zbytočných prietáhov bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami, a to najmä nedostatočným zabezpečením podmienok pre riadny chod súdnictva štátom prostredníctvom výkonnej moci tak, aby každý sudca mohol riadne a včas plniť svoje povinnosti.

Na základe uvedeného rozhodol podľa § 117 ods. 9 zák. č. 385/2000 Z.z. Zákona o sudcoch v znení do 1.11.2003 tak, že napomenutie ministra spravodlivosti SR uložené dotknutému sudcovi určil za neplatné.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podal odvolanie [REDAKOVANÉ] SR. Uviedol, že pri posudzovaní skutku sudcu spočívajúceho v jeho nečinnosti v konaní vedenom na Okresnom súde v P [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 11 C 176/01 prihliadol na všetky okolnosti prípadu a predmetnú nečinnosť hodnotil ako nedostatok v práci menšieho významu a za postačujúce považoval uloženie písomného napomenutia. Podľa [REDAKOVANÉ] SR nie je na mieste príčiny nekonania sudcu v danej veci pripísať výlučne výkonnej moci, a to nielen vzhľadom na dĺžku časového obdobia nečinnosti sudcu, ale aj s poukazom na požiadavku účastníka konania, ktorý sa dôvodne domáhal, aby súd v jeho veci konal. Na základe uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a návrh sudcu na vyslovenie neplatnosti uloženého napomenutia zamietnuť.

Sudca Mgr. B [REDAKOVANÉ] v písomnom vyjadrení k odvolaniu ministra spravodlivosti uviedol, že svoje sudcovské povinnosti konať bez zbytočných prietáhov vo veci neporušil zavinene, a to úmyselne ani z nedbanlivosti. Ich nesplnenie bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami, a to nedostatočným zabezpečením podmienok pre riadny chod súdnictva štátom prostredníctvom výkonnej moci tak, aby mohol riadne a včas plniť svoje povinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zistiac, že odvolanie [REDAKOVANÉ] SR bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako disciplinárny súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, a to z dôkazov procesne legálne vykonaných v doterajšom konaní.

Disciplinárny súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou sudcu.

Na základe vykonaného dokazovania, v súlade s jeho výsledkami správne zistil, že sudca Mgr. B [REDAKOVANÉ] nekonal v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde v P [REDAKOVANÉ] sp. zn. 11 C 176/01 v čase od 6.8.2001, kedy mu bola predmetná vec pridelená na pojednávanie a rozhodovanie, a to do 27.8.2002, kedy sudca vyzval

navrhovateľa cestou právnej zástupkyne na zaplatenie súdneho poplatku. Súčasne správne konštatoval, že svoju sudcovskú povinnosť konať bez zbytočných prietáhov neporušil zavinene, ale že nesplnenie tejto povinnosti bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami, a to najmä nedostatočným zabezpečením podmienok pre riadny chod súdnictva štátom prostredníctvom výkonnej moci, vzhľadom na množstvo pridelených vecí sudcovi v inkriminovanom období, počet skončených vecí sudcom ako aj rôznorodosť agendy, ktorú sudca vybavoval.

Odvolací disciplinárny senát si aj po doplnenom dokazovaní oboznámením sa so štatistickými výkazmi sudcov Okresného súdu P (vrátane dotknutého sudcu) za roky 2000, 2001 a 2002 vo všetkých druhoch agend, osvojil skutkové zistenie ako aj právne závery disciplinárneho súdu prvého stupňa, ktorý svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom aj odôvodnil, a preto odvolací disciplinárny senát na tieto správne dôvody odkazuje.

Zo štatistických výkazov skončených a neskončených vecí, reštančných vecí, ako aj nápadu za obdobie rokov 2000-2002 vyplynulo, že situácia na Okresnom súde P je neuspokojivá až kritická.

Z predložených výkazov vyplýva, že traja sudcovia, vrátane sudcu Mgr. B vybavujú všetky agendy mimo agendy T. Vzhľadom na vysoký nápad vecí nie je možné, najmä v agende „C“ vybaviť mesačný nápad, tým narastá aj počet neskončených vecí vrátane reštančných. Z výkonov vyplynulo, že sudca Mgr. B mal za rok 2000 v agende C prevzatých 134 vecí, nápad 289 vecí, rozhodnutých 195, vybavených 188, nerozhodnutých 258, nevybavených 314 a reštančných 73 vecí. V agende Cb mal prevzatých 46, nápad 44, rozhodnutých 50, vybavených 61, nerozhodnutých 40, nevybavených 47 a reštančných 14 vecí. V agende C mal za rok 2001 prevzatých 314, nápad 312, rozhodnutých 231, vybavených 241, nerozhodnutých 340, nevybavených 401 a reštančných 184 vecí. V agende Cb mal za rok 2001 prevzatých 47, nápad 89, rozhodnutých 65, vybavených 48, nerozhodnutých 63, nevybavených 88 a reštančných 25 vecí. Za rok 2002 mal v agende C prevzatých 401, nápad 302, rozhodnutých 226, vybavených 235, nerozhodnutých 414, nevybavených 468 a reštančných 244 vecí. V agende Cb mal prevzatých 88, nápad 64, rozhodnutých 50, vybavených 45, nevybavených 96, reštančných 40 vecí. Okrem toho vykonal aj agendu E a Er. V agende E za rok 2000 mal prevzatých 5, nápad 8, rozhodnutých 6, vybavených 4, nerozhodnutých 6, nevybavených 4, reštančnú 1 vec. Za rok 2001 mal prevzatých 4, nápad 6, rozhodnutých 4, vybavených 2, nerozhodnutých 2, nevybavených 4, reštančnú vec nemal žiadnu. Za rok 2002 mal prevzatých 4, nápad 8, rozhodnutých 2, vybavených 3, nerozhodnutých 2, nevybavených 6 a reštančnú 1 vec. V agende Er mal za rok 2000 prevzatých 430, nápad 1495, rozhodnutých 1487, vybavených 1487, nerozhodnutých 372 vecí a žiadnu reštančnú vec. Za rok 2001 mal prevzatých 219, nápad 336, rozhodnutých 327, vybavených 327, nerozhodnutých 261 vecí a žiadnu reštančnú vec. Za rok 2002 mal prevzatých 229, nápad 327, rozhodnutých 355, vybavených 355, nerozhodnutých 172 vecí a žiadnu reštančnú vec.

Súčasne z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by Mgr. B. [REDAKOVANÉ] nebol pracovitý, že by sa nesnažil venovať výkonu svojej funkcie všetok svoj pracovný čas a úsilie.

Prvostupňový disciplinárny súd preto správne dôvodil, že u sudcu Mgr. B. [REDAKOVANÉ] nie je možné preukázať vôľovú zložku zavinenia a správne poukázal na skutočnosti, ktoré vôľovú zložku zavinenia vylučujú.

Za stavu, keď na Okresnom súde v P. [REDAKOVANÉ] neboli zabezpečené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre riadny výkon súdnictva (dostatok sudcov, administratívneho personálu, technického vybavenia), nie je možné požadovať od sudcu plnenie povinnosti konať v každej veci plynulo a bez prieťahov.

Je vecou štátu, aby organizoval výkon svojho súdnictva tak, aby princípy súdnictva, zakotvené v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, boli rešpektované.

Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti odvolací disciplinárny senát nepovažoval odvolanie [REDAKOVANÉ] SR za dôvodné, a preto ho podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. septembra 2004

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

H. M. [REDAKOVANÉ]

